

Erdésznők Országos Találkozója

2012. szeptember 20–21., Sopron

Köveskúti Zoltán – Soproni H. Cs.

A találkozót megelőző nap esős, szeles, hideg időjárása úgy változott át másnapra fokozatosan, kellemesen szellős, meleg, verőfényes nappá, ahogy az ország minden pontjáról érkeztek Sopronba a 2012. évi Erdésznők Országos Találkozására az erdész hölgyek.

Sopron hívó szava erősnek bizonyult, hiszen az előző évek hasonló rendezvényeihez képest magasabb, 100 fő körüli jelentkezőt regisztrálhattak a rendezők, a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. és az OEE Soproni Helyi Csoportja.

A nosztalgia fokozása érdekében a szervezők az egyetem köré építették a találkozó programjait. Így az érkezést és a regisztrációt követően mindenki elfoglalhatta szállását az egyetemi kollégiumokban, majd ebéd után az egyetem Fő Épülete előtt gyülekezvén Dr. Kárpáti László, a soproni HC-s elnöke nyitotta meg a találkozót.

Ezt követően megkezdődött a délutáni szakmai, kulturális programok sora. Elsőként dr. Kocsó Mihály erdőmérnök kolléga, a Botanikus Kert nyugalmazott vezetőjének szakavatott idegenvezetésével tehetünk egy rövid sétát a Botanikus Kertben, majd buszokba szállva elindultunk Szárhalomba.

Itt Dr. Jámbor László, a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. vezérigazgatója, mint házigazda köszöntötte a társaságot az erdőgazdaság területén, s rövid beszámolójában ismertette az erdőgazdaság történetét, szerteágazó tevékenységi körét, elmúlt időszakban elért eredményeit, jövőre vonatkozó elképzeléseit, terveit.

Jámbor úr kiemelte, hogy a TAEG Zrt. és jogelődjei az egyetlen olyan erdőgazdaság az országban, amelynek területi határai az 1951. évi alapítása óta változatlanok. A cég alapítása – mint ahogyan neve is mutatja – az egyetemi és középfokú erdészeti és faipari gyakorlati oktatás elősegítése érdekében történt, és e feladatának napjainkban is folyamatosan eleget tesz.

Azt, hogy csupán oktatási szempontból nézve (termőhely ismerettan, növénytan, erdőművelés) milyen ideális helyre költözött a trianoni országvesztés után a selmeczi Akadémia, azt jól mutatja egy korábbi rendezvényen vezérigazgató úr által idézett Csapody Vera növényfeszítő művésztől származó mondat:

„Bejártam az egész Kárpát-medencét, az Adriától a Magas-Tátraig, olyant azonban csak itt, Sopron környékén élhettem meg, hogy míg reggel a Bécsi dombon az alpesi szívlevelű gubóvirágot, ugyanezen nap délutánján a Szárhalomban a molyhos tölgy alatt megbúvó orchídeákat, közelükben pedig valódi pusztai növényeket, például árvalányhaj-féléket festhettem és a boldogasszony papucsá mellett mezei zsályát köszönhettem” ...

Ezután Csapó József, a soproni erdészet vezetője vette át a szót, és bemutatta, hogyan újítanak fel gyenge termőhelyen (rendkívül sekély rendzina talajon), kevés éves csapadék mellett cseres, cserestölgyes célállományokat természetes eljárásokkal. A módszer jellemzően egyenletes bontáson alapuló fokozatos felújító vágás, amelyet vagy jó makktermés után, vagy első éves újulatra indítanak és 3-5 éven belül végvágznak. Szinte minden így kezelt erdőrészlet esetében elengedhetetlen munkaművelet az első bontás előtt az állomány alatti mechanikus cserjeirtás, majd a következő évek során a sűrűn felforró cserjék folyamatos visszaszorítása. Utunk egy ilyen második éve bontott cseres alatt vezetett, kefe sűrű cser-újulat.

A rövid erdei séta után átbuszozott a társaság a pozsonyi úti határkilépőhöz, a Páneurópai Piknik Emlékhelyhez, az 1989. augusztus 19-én világtörténelmi jelentőségűvé vált határátörés helyszínéhez.

Itt Dr. Magas László erdőmérnök kollégától, mint egykori szervezőtől hallhatunk autentikus, első kézből származó információkat a piknik szervezéséről, az események pontos alakulásáról, a piknik utáni fordultatos bel- és külpolitikai történetekről. Magas úr kiemelte, hogy a helyi szervezők között erős volt az erdésztársadalom jelenléte, hiszen több akkori egyetemi oktatóval, valamint hallgatóval sokat tettek a piknik lebonyolításának sikeréért, a pikniket követő években pedig a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. révén volt meg az aktív erdész jelenlét, hiszen a TAEG oroszánrészt vállalt az emlékhely és környezetének kialakításában, annak folyamatos gondozásában.

Az emlékhelyen piknikeltünk mi is egy kicsit, elfogyasztottunk egy ízletes uzsonnát, majd Melcco Miklós csodálatos szobor-kompozíciója előtt készített csoportképekkel búcsúztunk a helyszíntől.

E cikk terjedelme nem teszi lehetővé a páneurópai piknik részletes leírását, ezért kérem az érdeklődő olvasót, hogy keresse fel a www.paneuropai-piknik89.eu honlapot, ahol gazdag fénykép-anyaggal, további leírásokkal találkozhat.

Utunk következő állomása a fertőrákosi hajókikötő volt, ahol hajóra szállva átutaztunk az ausztriai Fertőmeggyes világhírű vízi színpadáig. Érintettük a B0-ás fertői határkövet, láthattuk Fertő nádasait, madárvilágának egy szeletét, s közben élvezhettük Kárpáti elnök úr élvezetes, humoros idegenvezetését, amellyel nem

csak a Fertő tó madárvilágát, természetvédelmi értékeit hozta közel a hallgatóságához, hanem a Fertő-parti emberek, települések sorsának, törtelmének alakulását is, komplett képet adva ezzel az egész vidékről.

A partot érést követően visszautaztunk szálláshelyeinkre, majd este kissé rendbe szedve magunkat vacsorára gyűltünk össze a Régi Kollégium egykori nagytanulójában, amit ma Nyugat Étteremnek neveznek.

Az étkezés megkezdése előtt Kiss László úr, az OEE alelnöke és Haraszti Gyula úr, az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottságának elnöke köszöntötték az erdész hölgyeket, hozták az Elnökség üdvözlését, beszámoltak az Egyesülettel és az Erdészeti Lapokkal kapcsolatos közelmúltbeli eseményekről, s megköszönték a TAEG Zrt. és a soproni Helyi Csoport munkáját, amellyel a találkozót megszervezték.

Ezután Kiss alelnök úr egy – egy csokor virággal külön köszöntötte azokat a jelenlévő hölgyeket, akik az idei évben egyesületi, vagy miniszteri kitüntéseket kaptak, így Steiner Józsefnét (Kaán Károly Emlékérem), Stix Józsefnét (Decrett József Emlékérem), dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó (Életfa Emlékplakett Bronz fokozata), és idekívánczik a hír, hogy a gyengélkedő dr. Mollay Jánosné Madas Gabriellát soproni otthonában másnap délután köszöntötte Kulcsárné Roth Matthaea főerdésznő és Lomniczi Gergely egyesületi főtitkár úr azon alkalmából, hogy Gabi néni az Életfa Emlékplakett Arany fokozata kitüntetésben részesült az augusztus 20-i állami ünnepek alkalmából.

Nem csak a név, a hely is kötelez... „ezért kért szót ezután dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó emlékeztetvén a publikumot arra, hogy 1988. július 1-2-án került sor (Európában másodszor,) hazánkban először az Erdésznők Országos Találkozójára, ugyanitt, Sopronban.

Ildikó, az akkori fő szervező meleg hangon emlékezett az előzményekre, a programokra, s mutatta kezében az ERDŐ 1988. decemberi eredeti számát, amely szinte teljes egészében csak annak a rendezvénynek szentelt figyelmet (az újság tartalma letölthető a www.oee.hu honlapunk digitális archívumából).

Másik kezében egy égetett cserép emléklakettet mutatott fel, amelyet akkoriban minden résztvevő ajándékként kapott.

A plaketten két címerpajzs látható. Az egyik pajzson egy erdészcsillag, ami szakmánkat jelképezi, a másikon egy szív és egy tulipán, ami a szeretet, a család és az

egybetartozás szimbóluma. A két pajzs gyűrűvel van összekötve, s ezáltal szimbolizálja tökéletesen e kedves emléktárgy az akkori találkozó mottóját: „Két hivatás”

Azt már csak e sorok írója jegyzi meg, hogy az elmúlt 24 évben sem ezen szimbólumok jelentősége, sem pedig erdész-társadalmunk férfiúi felének az erdész hölgyek felé irányuló tisztelete nem változott. Hiszen azt, hogy hölgy szakértésaink a férfiakhoz hasonlóan hivatásként kezelik munkájukat, azt természetesnek vesszük, azonban a család összetartásában, az otthon melegének, meghittségének megteremtésében már csak a hölgyek jellemeinek jellemzően, ezt tudjuk pontosan, csak erről mi férfiak hajlamosak vagyunk néha megfeledkezni.

Amíg a finom menüt találták, dr. Kárpátiné Ugron Anikó kiosztotta azt a tesztlapot, amelyet abból a célból szerkesztett, hogy „ellenőrizhesse”, a nap folyamán mennyire figyelt az egyes programokon a társaság, illetve mennyire emlékszik az egykor tanultakra néhány szakmai alapozó tárgyból.

Anikó a teszt megoldó kulcsának ismertetése közben mindnyájunk arcára mosolyt fakasztott, jókat derültünk a vicces, városi legendákból is beemelt kérdéseken.

Az eredményhirdetés során érezhető volt a hazaiak fölénye: 1. helyezett: Kulcsárné Roth Matthaea főerdésznő; 2. helyezett: Varga Rita (Roth Gy. Erdészeti Szki) 3. helyezett: Sztójkáné Bodor Ildikó (Roth Gy. Erdészeti Szki).

„Aki tudja, az tanítja!” – mondta Anikó kifordítva a mondást, a 2. és 3. helyezettre utalva. (A hazai „erőfölényt” a soproni hcs titkár próbálta ellensúlyozni nulla pontos teszt-eredményével, „hiába...“)

Jó hangulatban telt az este, a legfrissebb, legkitartóbb hölgyek csak hajnaltajt tértek nyugovóra.

Másnap délelőtti múzeumlátogatás és városnézés szerepelt a programban, így közösen tekintettük meg a Bányászati Múzeumot és az Erdészeti Múzeumot. Az előbbiben az ércbányászatba és a szénbányászatba kaphattunk betekintést, az utóbbiban az „Alma Mater egyetemi történeti kiállítást”, a „Nemzeti kincsünk az erdő”, a „Hídvégi Béla vadászati gyűjtemény” állandó kiállításokat, illetve a már lassan világhírűvé váló ifjú (erdész!!) Máté Bence, a „láthatatlan fotós” időszakos kiállítását tekinthettük meg.

A múzeumban – hagyományaihoz híven – szemmel láthatóan komoly munka folyik, dr. Varga Tamás igazgató úr és kollégái modern, interaktív elemekkel bővíti folyamatosan a repertoárt annak a

szent célnak az érdekében, hogy minél több látogatót, főként fiatalokat hívjanak be kiállításaira, ahol beléjük plántálhatják az erdő szeretetét, az erdő iránti tiszteletet és megbecsülést, segítve ezzel az erdész-társadalmat, a mi munkánkat is. Tevékenységükhöz további sikereket és erőt kívánunk. A múzeumról bővebben a www.erdmuz.emk.nyme.hu honlapon lehet olvasni, ajánljuk minden erdőt szeretőt, azt megismerni vágyó figyelmébe.

A verőfényes, csodálatos őszi napsütésben még végigjárhattuk az ódon belváros macskaköves utcáit, majd a közösen elfogyasztott ebéd után Kárpáti elnök úr fejezte ki örömet, hogy fogadhatta a találkozóra érkező vendégeket, s abbéli reményének adott hangot, hogy a résztvevők jól érezték magukat a programokon, és jó érzésekkel, Sopront még mélyebben a szívükbe zárva utaznak haza.

Kulcsárné Roth Matthaea főerdésznő záró szavaiban köszönetet mondott a szervezőknek, és biztosította a megjelenőket arról, hogy jövőre is lesz Erdésznők Országos Találkozója, amelynek helyszínéről és időpontjáról a szokásos csatormákon keresztül mindenki értesülni fog.

Jó szerencsét! Üdv az erdész(hölgyek)nek!

A résztvevő hölgyek névsora:

Aipliné Radnai Patrícia, Bátor Albertné, Becker Mária, Bekőné Polner Katalin, Benis Alexandra, Bittner Melinda, Börzsönyiné Vörös Klára, Czígányiné Hóbor Mária, Csikéné Lejpöld Ildikó, Csörgei Gézané, Dobos Ildikó, Dr. Kárpátiné Ugron Anikó, Dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó, Dr. Szőke Miklósné, Dr. Vidóczi Henrietta, Dürögőné Szalai Piroška, Ebecné Balla Judit, Fajger-Völgyesi Antónia, Farkas Ibolya, Farkas Zsuzsanna, Fazekasné Gosztola Karolina, Fehérné Rácz Ágnes, Feketéné Pechtol Éva, Ficzeré Mónika, Fijek Katalin, Gembiczky Ferencné, Gulyás Pálné, Heltné Zsided Anna, Holczerné Vitman Aranka, Horákné Kalmár Magdolna, Horvátné Sándor Erzsébet, Horvátné Varga Anikó, Jablonkay Zoltánné, Jákliné Mibály Bernadett, Jóna Ágnes, Kalácska Laura, Kelemen Andrea, Keszerice Györgyi, Király Kitti, Kiss Gábor Attiláné, Kissné Szabó Gabriella, Korbonski Bogdánné, Kovács Gyuláné, Kovács Jánosné, Kőművesné Kertész Eszter, Kulcsárné Roth Matthaea, Lénártiné Orliczki Judit, Lunik Eszter, Mastalir Emőné, Márton Edit, Meszler Éva, Mező Ágota, Mohárné Valkó Melinda, Nagy Jánosné, Németh Gizella, Németh Rita, Pápa Jánosné, Polner Frigyes Círliné, Reményfy Lászlóné, Reményfy Rita, Rencsiné Ágh Márta, Sándorné Somlai Kitti, Sasbalmi Miklósné, Schmuck Melinda, Sipos Györgyi, Sipos Istvánné, Sefcsik Viktória, Steinerné Plesovszki Mária, Stix Józsefné, Sulyokné Kukta Ágnes, Szabóné Krenács Tünde, Szaszik Mária, Székelyiné Fábrián Annamária, Szombatbelyi Mibályné, Sztójkáné Bodor Ildikó, Szulcsárné Rombányi Emese, Takács Lászlóné, Tasi Lilla, Timkó Kovács Kinga, Tóth Ilona, Tóth Orsolya, Varga Rita, Vörös Istvánné, Wagner Józsefné, Zakariás Éva, Zalai Krisztina, Zsilvölgyi Lászlóné.